

Poznań, dnia 30 stycznia 2013 r.

Sprawozdanie ze spotkania pracowników Zakładu Resocjalizacji z przedstawicielami instytucji współpracujących z zakładem

W dniu 30 stycznia 2013 r. o godzinie 11.00 w Sali konferencyjnej Wydziału Studiów Edukacyjnych odbyło się spotkanie pracowników Zakładu Resocjalizacji z przedstawicielami instytucji, w których studenci specjalności Pedagogika Resocjalizacyjna udzielają się w ramach wolontariatu, odbywają praktyki i staże.

Cieszy duża frekwencja zaproszonych gości, którzy reprezentowali między innymi, Miejskie Centrum Interwencji Kryzysowej w Poznaniu, Dom Dziecka w Poznaniu, Dom Młodzieży w Poznaniu, Służbę Kuratorską, Policję, Zakład Poprawczy w Poznaniu, Areszt Śledczy w Poznaniu, Zakład Karny w Poznaniu, Zakład Karny w Kozięglowach, Zakład Karny w Gębarzewie. Liczne przybycie przedstawicieli wymienionych powyżej instytucji nadało spotkaniu interdyscyplinary charakter i było okazją do wymiany poglądów i doświadczeń. Pracownicy Zakładu Resocjalizacji zaprezentowali zmiany jakie następują w przebiegu studiów na kierunku pedagogika resocjalizacyjna, w związku z dostosowaniem programu studiów do systemu Krajowych Ram Kwalifikacyjnych. Na tej podstawie starano się określić możliwości i warunki współpracy, dyskutowano pojawiające się wątpliwości i problemy, które oscylowały wokół następujących kwestii:

- potrzeba kompleksowego, profesjonalnego kształcenia studentów na poziomie ogólnym, ze szczególnym uwzględnieniem tzw. kompetencji miękkich,
- wśród praktyków powtarzało się stwierdzenie, „studenci wiele wiedzą, ale niewiele umieją” tzn. sugestie dotyczące konieczności pogłębiania przez studentów wiedzy na zajęciach warsztatowych prowadzonych w ramach specjalności: pedagogika resocjalizacyjna oraz na kursach, studiach podyplomowych. W niniejszym punkcie pojawiła się rozbieżność stanowisk pomiędzy teoretykami a praktykami, którzy oczekiwali od studentów przyjmowanych na praktyki, nie tylko interdyscyplinarnej teoretycznej wiedzy w obszarze resocjalizacji, ale także kompetencji i umiejętności społecznych. Podczas gdy, właśnie praktyki są czasem, w którym student ma kształtować kompetencje i umiejętności, przy pomocy i wsparciu pracowników danej instytucji.

- pod dyskusję szeroko został poddany problem motywacji do studiowania na kierunku resocjalizacja, problem rekrutacji studentów, a następnie wyłaniania spośród nich najbardziej kreatywnych, zaangażowanych w proces samorozwoju oraz działalność w placówkach resocjalizacyjnych, w społeczności lokalnej oraz wyłaniania tych, którzy nie odnajdują się w obszarze resocjalizacji, u których kontakt z klientem-wychowankiem rodzi strach, obawy i przeszkadza w autonomicznym wykonywaniu zadań powierzonych przez przedstawicieli danej instytucji na praktykach (punkt ten wzbudził wiele emocji i kontrowersji, wymaga dalszego przedyskutowania).

- praktycy zwracali także uwagę na potrzebę rozbudowania systemu oceniania studenta w ramach praktyk i to zarówno na poziomie uczelni, kiedy student rozpoczyna praktykę, jak i na poziomie instytucji, w której ją odbywa. Ocena powinna być opisowa i dotyczyć reprezentowanego przez studenta poziomu wiedzy, umiejętności i kompetencji, przed rozpoczęciem praktyki i po jej zakończeniu.

- bardzo silnie podkreślano konieczność rozbudowania oferty wolontaryjnej, sugerowanej już na pierwszym roku studiów celem rozpoznania środowiska i placówek w nim funkcjonujących oraz „zmierzenia się” z samym sobą w kontakcie z tzw. trudnym klientem,

- zwracano także uwagę na dostosowanie programu praktyk (zadań dla studenta i przedstawiciela instytucji) do warunków organizacyjnych danej placówki, jej przepisów wewnętrznych itp. oraz konieczność dokładnego zapoznania studenta z niniejszymi zadaniami, celem zmniejszenia rozbieżności pomiędzy ich oczekiwaniami a praktyczną działalnością.

Reasumując, spotkanie przyjęło charakter konsultacyjny, służący nawiązaniu jak i pogłębieniu dotychczasowej współpracy pomiędzy uczelnią a instytucjami z obszaru profilaktyki i resocjalizacji.